

Luksemburg, 9 października 2026 r.
(OR. en)

14090/26

ECOFIN 1271
ENV 1188
CLIMA 512
FIN 1404
EIB
ECB

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Konkluzje w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu przedstawione z myślą o konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu w 2026 r. (COP31) (Antalya, 9–20 listopada 2026 r.) – Konkluzje Rady (9 października 2026 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu przedstawione z myślą o konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu w 2026 r. (COP31) (Antalya, 9–20 listopada 2026 r.), zatwierdzone przez Radę na jej 4199. posiedzeniu, które odbyło się 9 października 2026 r.

Konkluzje Rady z 2026 r.

w sprawie międzynarodowego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. Z GŁĘBOKIM ZANIEPOKOJENIEM ODNOTOWUJE ustalenia zawarte w sprawozdaniu Światowej Organizacji Meteorologicznej za 2025 r. na temat stanu klimatu na świecie, zgodnie z którymi rok 2024 był najcieplejszym rokiem w historii, a rok 2025 – drugim najcieplejszym rokiem; WYRAŻA ZANIEPOKOJENIE nasilającymi się ryzykami fizycznymi i transformacyjnymi dla przyrody, społeczeństwa, gospodarki i systemu finansowego oraz znacznymi, rosnącymi kosztami związanymi z niewystarczającymi globalnymi działaniami w dziedzinie zmiany klimatu; PODKREŚLA, że działania w dziedzinie klimatu nie są jedynie kwestią kosztów i skutków, ale mogą również przynosić rzeczywiste możliwości gospodarcze, w tym długoterminową odporność gospodarczą, konkurencyjność, innowacje i bezpieczeństwo energetyczne.
2. POTWIERDZA zaangażowanie Unii Europejskiej na rzecz pełnego wdrożenia porozumienia paryskiego i jego wyników, w tym pierwszego globalnego przeglądu (1/CMA 5). ZWRACA UWAGĘ na pilną potrzebę zintensyfikowania globalnych działań w dziedzinie klimatu oraz potrzebę kontynuowania przez wszystkie kraje – w szczególności kraje emitujące najwięcej gazów cieplarnianych – wysiłków na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C.
3. ODNOTOWUJE międzynarodowe postępy w negocjacjach w dziedzinie zmiany klimatu i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy osiągnięte w ramach procesu porozumienia paryskiego oraz wyniki CMA 7 w Belém, w szczególności dialog Veredas w sprawie wdrożenia art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego o zapewnieniu spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu, a także uruchomienie dwuletniego programu prac dotyczącego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu; ODNOTOWUJE publikację planu działania Baku–Belém i PONOWNIE APELUJE do wszystkich podmiotów o współpracę, tak by umożliwić zwiększenie finansowania dla krajów rozwijających się będących stronami na działania w dziedzinie klimatu ze wszystkich źródeł publicznych i prywatnych do co najmniej 1,3 bln USD rocznie do 2035 r.

4. PRZYPOMINA, że UE i jej państwa członkowskie w pełni angażują się w międzynarodowe działania w dziedzinie klimatu poprzez instrumenty finansowe wspierające transformację w kierunku neutralności klimatycznej i zwiększonej odporności na zmianę klimatu, także poprzez wkład w dwustronne i wielostronne działania w dziedzinie klimatu; PODKREŚLA rolę, jaką strategia Global Gateway i europejskie instytucje finansowania rozwoju odgrywają we wspieraniu działań krajów partnerskich w dziedzinie klimatu, przejścia na czystą energię i zrównoważonego rozwoju.
5. PODKREŚLA, że międzynarodowe finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu zapewniane i mobilizowane przez kraje rozwinięte wyniosło 132,8 mld USD w 2023 r. i 136,7 mld USD w 2024 r., trzeci rok z rzędu przekraczając cel wynoszący 100 mld USD; ZWRACA UWAGĘ, że pomimo wyzwań fiskalnych i geopolitycznych UE i jej państwa członkowskie nadal wnoszą największy wkład w międzynarodowe finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu; oraz ZOBOWIĄZUJE SIĘ do dalszego zwiększania synergii między finansowaniem na rzecz klimatu, różnorodności biologicznej i ograniczania zanieczyszczenia, na rzecz zasobów wodnych, morskich i oceanicznych oraz zrównoważonego gospodarowania gruntami.
6. POTWIERDZA, że w ramach globalnych wysiłków UE i jej państwa członkowskie są nadal zdecydowane zapewniać międzynarodowe finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu poprzez realizację nowego zbiorowego celu ilościowego w tej dziedzinie (NCQG); PODKREŚLA, że ten nowy zbiorowy cel ilościowy służy zmobilizowaniu na rzecz krajów rozwijających się finansowania działań w związku ze zmianą klimatu z wielu różnych źródeł – publicznych i prywatnych, dwustronnych i wielostronnych, w tym źródeł alternatywnych – w kontekście ambitnych i zrównoważonych działań łagodzących i przystosowawczych oraz przejrzystości we wdrażaniu; ZOBOWIĄZUJE SIĘ współpracować ze wszystkimi partnerami w dążeniu do wdrożenia wszystkich elementów nowego zbiorowego celu ilościowego, w tym globalnego celu, jakim jest zmobilizowanie co najmniej 300 mld USD rocznie do 2035 r.; POPIERA apel o podjęcie wysiłków zmierzających do co najmniej potrojenia do 2035 r. finansowania przystosowania się do zmiany klimatu; ZWRACA UWAGĘ, że do osiągnięcia nowego zbiorowego celu ilościowego konieczne jest rozszerzenie bazy podmiotów wnoszących wkład; oraz WZYWA wszystkie kraje posiadające stosowne możliwości finansowania, by dołożyły starań na rzecz mobilizowania środków finansowych na działania związane ze zmianą klimatu dla krajów rozwijających się, z myślą o osiągnięciu celu NCQG i związanych z nim celów ilościowych, uzgodnionych przez wszystkie strony na CMA 6 w Baku.

7. ZWRACA UWAGĘ na pilną potrzebę zintensyfikowania działań przez wszystkie kraje w celu zapewnienia spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego, i uznania w ten sposób, że jest to imperatyw zarówno międzynarodowy, jak i krajowy; APELUJE o dalsze postępy w zakresie art. 2 ust. 1 lit. c) na szczeblu międzynarodowym i w UE, w tym poprzez dalsze wdrażanie i dalszy rozwój ram zrównoważonego finansowania; PRZYPOMINA o roli opłat emisyjnych w stopniowym wycofywaniu paliw kopalnych oraz o znaczeniu stopniowego wycofywania – z uwzględnieniem istniejących wymogów prawnych i odstępstw – wsparcia związanego z paliwami kopalnymi, w tym nieefektywnych dopłat do paliw kopalnych, które nie przeciwdziałają ubóstwu energetycznemu ani sprawiedliwej transformacji; KŁADZIE NACISK na znaczenie wiarygodnych ścieżek transformacji i integralności ram zrównoważonego finansowania; oraz UZNAJE, że transformacja w kierunku neutralności klimatycznej wymaga zrównoważonego podejścia uwzględniającego bezpieczeństwo energetyczne, przystępność cenową, opłacalność i odporność.
8. PODKREŚLA, że osiągnięcie skali inwestycji wymaganej na potrzeby porozumienia paryskiego zależy również w znacznym stopniu od zwiększenia inwestycji prywatnych i zmobilizowania krajowego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu; ZWRACA UWAGĘ, że wszystkie kraje powinny poprawić warunki sprzyjające prywatnym zrównoważonym inwestycjom oraz włączyć kwestie klimatyczne do polityki i instrumentów makroekonomicznych, fiskalnych i finansowych, takich jak opłaty emisyjne, ekologiczne planowanie budżetu, ramy zrównoważonego finansowania, ujawnianie wiarygodnych informacji finansowych związanych z klimatem w sposób umożliwiający ich porównywanie oraz planowanie inwestycji publicznych; PRZYZNAJE, że jedną z głównych przeszkód w osiągnięciu celów porozumienia paryskiego pozostaje finansowanie działalności związanej z paliwami kopalnymi; WZYWA wszystkie podmioty do przyspieszenia transformacji w kierunku osiągnięcia tych celów; oraz ZWRACA UWAGĘ, że finanse publiczne, w tym finansowanie preferencyjne i wspieranie kredytów eksportowych, odgrywają rolę katalizatora w odblokowywaniu prywatnych przepływów finansowych na potrzeby transformacji.

9. KŁADZIE NACISK na kluczową rolę wielostronnych banków rozwoju w przeciwdziałaniu zagrożeniom związanym z klimatem i mobilizowaniu finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, w tym finansowania działań przystosowawczych, ze wszystkich źródeł; UZNAJE rolę wielostronnych funduszy klimatycznych w międzynarodowej strukturze finansowania działań w związku ze zmianą klimatu i WZYWA do dalszej poprawy ich skuteczności; WZYWA DO kontynuowania reform wielostronnych banków rozwoju w celu lepszego odpowiadania na globalne wyzwania, w tym poprzez kontynuowanie globalnych działań w dziedzinie klimatu, poprawę koordynacji i dążenie do większego dostosowania do porozumienia paryskiego, przy jednoczesnym zabezpieczeniu długoterminowej stabilności finansowej i solidnych ratingów kredytowych wielostronnych banków rozwoju; PRZYWOŁUJE wspólne oświadczenie wielostronnych banków rozwoju na COP29, w którym zobowiązano się do ambitnych działań w dziedzinie klimatu i do zwiększenia finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, i WYRAŻA ZANIEPOKOJENIE potencjalnym spowolnieniem realizacji tych zobowiązań klimatycznych; POTWIERDZA zobowiązanie unijnych udziałowców wielostronnych banków rozwoju do utrzymania ambicji i dynamiki w zakresie dostosowania do porozumienia paryskiego oraz uruchamiania prywatnego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu; oraz ZACHĘCA wielostronne banki rozwoju do dalszego wzmacniania instrumentów, które w duchu porozumienia paryskiego mobilizują inwestycje sektora prywatnego i zmniejszają ich ryzyko.
10. UZNAJE, że międzynarodowe publiczne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu, w tym finansowanie na wysoce preferencyjnych warunkach, nadal ma zasadnicze znaczenie dla krajów i społeczności znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, zwłaszcza krajów najslabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich; POTWIERDZA potrzebę poprawy dostępu do finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, w tym poprzez uproszczenie procedur dostępu i zmniejszenie barier administracyjnych, oraz potrzebę zwiększenia finansowania działań przystosowawczych ze wszystkich źródeł, w szczególności dla krajów najslabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, w tym poprzez podejścia lokalne i zaangażowanie wszystkich szczebli sprawowania rządów, systemy wczesnego ostrzegania, innowacyjne mechanizmy ubezpieczeniowe, współpracę publiczno-prywatną i inwestycje w budowanie odporności na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym; PODKREŚLA, jak ważne dla zmniejszenia luk w ochronie i dla wzmocnienia fiskalnej i finansowej odporności na częstsze i bardziej intensywne zagrożenia związane z klimatem mają: finansowanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, działania wyprzedzające i systemy wczesnego ostrzegania; KŁADZIE NACISK na potrzebę spójności między finansowaniem działań w dziedzinie klimatu, różnorodności biologicznej, ograniczania zanieczyszczeń i w dziedzinie rozwoju oraz na potrzebę komplementarności między mechanizmami finansowania na szczeblu krajowym; oraz Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy w uruchamianiu Funduszu Reagowania na Straty i Szkody, w tym minimalny dolny pułap alokacji dla małych rozwijających się państw wyspiarskich i krajów najslabiej rozwiniętych.

11. KŁADZIE NACISK na potrzebę poprawy wyników, wydajności i skuteczności międzynarodowego publicznego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu poprzez zwiększenie przejrzystości i rozliczalności, intensywniejsze stymulowanie finansowania prywatnego i wdrożenie szerokiej gamy instrumentów, tam gdzie mają one największe oddziaływanie na szczeblu krajowym; PODKREŚLA potrzebę usprawnienia międzynarodowej architektury finansowej oraz znaczenie ściślejszej współpracy i lepszej interoperacyjności między wielostronnymi funduszami klimatycznymi, wielostronnymi bankami rozwoju, krajowymi bankami rozwoju, instytucjami finansowania rozwoju i sektorem prywatnym, w tym za pośrednictwem inkluzywnych platform krajowych obejmujących całą administrację rządową, a także platform współpracy, takich jak koalicja ministrów finansów na rzecz działań w dziedzinie klimatu; oraz ZACHEĆCA do aktywnego poszukiwania i rozwijania innowacyjnych źródeł i instrumentów finansowania, w tym rynków uprawnień do emisji dwutlenku węgla, ekokonwersji długu, zielonych gwarancji, zielonych obligacji i innych instrumentów zrównoważonego finansowania, przy jednoczesnej ochronie stabilności finansowej, zapewnieniu przejrzystości i skuteczności środowiskowej oraz unikaniu nieproporcjonalnego wpływu na gospodarki najbardziej narażone.
12. PODKREŚLA znaczenie spójności politycznej, zapewniającej, aby polityka makroekonomiczna, fiskalna, handlowa, inwestycyjna i rozwojowa, a także polityki związane z różnorodnością biologiczną, zrównoważonym użytkowaniem gruntów, zasobami wodnymi i morskimi oraz systemami żywnościowymi wspierały cele klimatyczne i odporne ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz były z tymi celami i ścieżkami spójne; oraz OCZEKUJE na 31. Konferencję Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP31) jako okazję do przyspieszenia wdrażania globalnych porozumień w sprawie międzynarodowego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, w tym postępów w ramach art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego i dialogu Veredas, przy jednoczesnym koncentrowaniu się na realizacji istniejących zobowiązań i zachowaniu integralności wcześniejszych uzgodnień.
13. ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej o przedstawienie przeglądu pochodzących z UE międzynarodowych przepływów finansowania działań w związku ze zmianą klimatu w 2025 r., w tym przepływów z jej państw członkowskich i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, do zatwierdzenia przez Radę przed COP31.